

บทที่ 2

การปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงในค.ศ. 1992-2004

นับตั้งแต่การเพิ่มจำนวนสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงในปี ค.ศ. 1965 เป็นจำนวน 15 ประเทศเป็นต้นมา คณะมนตรีความมั่นคงได้ปฏิบัติงานในฐานะองค์กรหลักในการรักษาสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศโดยการตัดสินใจดำเนินการต่างๆของคณะมนตรีความมั่นคงนั้นอยู่บนหลักการว่าคณะมนตรีความมั่นคงตัดสินใจระทำการ โดยยึดหลักผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิกสหประชาชาติโดยรวม อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากจำนวนประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆในขณะที่ตัวแทนในคณะมนตรีความมั่นคงมีจำนวน 15 ประเทศเท่าเดิม ส่งผลให้เกิดข้อถกเถียงถึงความไม่เป็นตัวแทนผู้รักษาผลประโยชน์ของประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติอย่างทั่วถึง ความน่าเชื่อถือและความชอบธรรมในการตัดสินใจดำเนินการของคณะมนตรีความมั่นคง ข้อเรียกร้องให้มีการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงทั้งในด้านการเพิ่มจำนวนสมาชิกและความชอบธรรมในการปฏิบัติงานจึงปรากฏขึ้นเป็นระยะๆ อย่างไรก็ตาม ข้อเรียกร้องดังกล่าวขององค์การสหประชาชาติไม่ได้รับมาพิจารณาหรือปฏิบัติให้เกิดขึ้นจริงแต่อย่างใด จนกระทั่งแรงกดดันให้มีการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (the Non-Aligned Movement – NAM) ที่มีมาอย่างต่อเนื่องโดยตลอดตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา ส่งผลให้ประเทศสมาชิกในสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติตกลงจัดตั้งคณะ Open-ended Working Group ในปี ค.ศ. 1983¹ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้และแนวทางในการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคง ตลอดจนเป็นองค์กรหลักในการสนับสนุนให้การปฏิรูปองค์การสหประชาชาติในทุกระดับประสบความสำเร็จ โดยให้คณะ Open-ended Working Group มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานตั้งแต่ปีค.ศ. 1983 - 1994 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคณะ Open-ended Working Group จะพยายามผลักดันให้เกิดข้อตกลงและความก้าวหน้าในการดำเนินการในหลายๆประเด็นเกี่ยวกับการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคง² กระบวนการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงก็ยังไม่มีความก้าวหน้าเนื่องจากการแข่งขันกันระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกาและสหภาพโซเวียตซึ่งพยายามที่จะกีดกันความพยายามในการปฏิรูป

¹ Open-ended Working Group โดยทั่วไปแล้วคือ คณะทำงานที่เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศมีส่วนร่วม (open to all Member States)

² General Assembly, *General Assembly Seeks to End 15-Year Stalemate Over Security Council Reform As It Opens Debate Aimed at Reshaping Most Powerful United Nations Organ* [Online], 2006, Available from: <http://www.un.org/News/Press/docs/2006/ga10552.doc.htm> [2006, December 13]

คณะกรรมการความมั่นคงทุกรูปแบบ³ นอกจากนี้ ประเทศสมาชิกในองค์การสหประชาชาติเองก็ยังไม่เห็นความจำเป็นในการปฏิรูปคณะกรรมการความมั่นคงและองค์กรอื่นๆของสหประชาชาติอย่างเร่งด่วน องค์การสหประชาชาติจึงละเลยที่จะให้ความสำคัญแก่การปฏิรูปคณะกรรมการความมั่นคงอย่างจริงจัง

ระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดนับตั้งแต่ องค์การสหประชาชาติได้รับการก่อตั้งขึ้นมาในปี ค.ศ. 1945 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสงครามเย็น ซึ่งคณะกรรมการความมั่นคงประสบปัญหาในการดำเนินการเพราะการใช้สิทธิยับยั้งของประเทศสมาชิกถาวร ซึ่งเป็นการใช้สิทธิบนพื้นฐานของการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติของประเทศสมาชิกมากกว่าจะเป็นการใช้สิทธิเพื่อผลประโยชน์ของประเทศสมาชิกในองค์การสหประชาชาติโดยรวม การเข้ารุกรานอิรักของสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นการตัดสินใจกระทำเพียงฝ่ายเดียว สะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวในการดำเนินงานของคณะกรรมการความมั่นคงอย่างชัดเจน แนวความคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปคณะกรรมการความมั่นคงทั้งในด้านการขยายจำนวนสมาชิก การเพิ่มประสิทธิภาพและความชอบธรรมในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการจำกัดการใช้สิทธิยับยั้งของประเทศสมาชิกถาวร เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่จึงกลับมาเป็นประเด็นสำคัญขององค์การสหประชาชาติอีกครั้งหนึ่ง ในบทนี้จะเสนอความเป็นมาในการปฏิรูปคณะกรรมการความมั่นคงในอดีตตั้งแต่ปี ค.ศ. 1992-2004 ไว้อย่างคร่าวๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาแนวทางในการปฏิรูปคณะกรรมการความมั่นคงของเอกสาร *A More Secure World: Our Shared Responsibility* ของคณะ High-level Panel on Threats, Challenges and Change ต่อไป

2.1 การปฏิรูปคณะกรรมการความมั่นคงในสมัยนาย Boutros Boutros-Ghali ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสหประชาชาติ ค.ศ. 1992-1996

ในปี ค.ศ. 1992 นาย Boutros Boutros-Ghali เข้าดำรงตำแหน่งเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ และได้ปรับเปลี่ยนระบบการทำงานของสำนักงานเลขาธิการ โดยการรวบรวมโครงการต่างๆที่มีความหลากหลายในด้านสาระดลเข้ามารวมกันเป็นหน่วยงานขนาดใหญ่แห่งเดียว ชื่อ Department for Economic and Social Development นาย Boutros Boutros-Ghali ยุกติเลขาธิการหน่วยงาน UN Center on Transnational Corporations และ Commission on Transnational Corporations ภายหลังจากการประชุม Security Council Summit ของคณะกรรมการความมั่นคงในปี

³ Maria Mikhailitchenko, *Reform of the Security Council and Its Implications for Global Peace and Security*[Online], 2004, Available from: <http://www.cdfai.org/PDF/Global%20Gov%20-%20MM.pdf#search=%22security%20council%20reform%22>[2006, September 5]

เดียวกันนี้ ที่ประชุมมีมติให้สำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติจัดทำเอกสารชื่อ *An Agenda for Peace* ออกเผยแพร่ โดยเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่เสนอแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดโดยสังเขปดังต่อไปนี้

1. การใช้การทูตเชิงป้องกัน คือปฏิบัติการเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นระหว่างรัฐคู่กรณี หรือในบางกรณีที่ปัญหาความขัดแย้งยังอยู่ในระยะเริ่มต้นและมีระดับของความขัดแย้งไม่รุนแรงมาก Preventive Diplomacy จะเป็นมาตรการป้องกันมิให้เกิดปัญหาความขัดแย้งดังกล่าวนี้พัฒนาในระดับความรุนแรงมากขึ้น⁴

หน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติการด้านการใช้การทูตเชิงป้องกัน อาจเป็นเลขาธิการใหญ่ พนักงานระดับสูงขององค์การสหประชาชาติ องค์การชำนาญพิเศษขององค์การสหประชาชาติที่หน้าที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีความมั่นคง สมัชชาใหญ่ หรือแม้แต่องค์การระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคซึ่งความขัดแย้งนั้นดำรงอยู่ภายใต้การสนับสนุนขององค์การสหประชาชาติ⁵

การใช้การทูตเชิงป้องกัน ประกอบไปด้วยมาตรการการสร้างเชื่อมั่น การเตือนภัยล่วงหน้าโดยอาศัยการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในบางกรณีอาจหมายถึงการใช้กองกำลังของสหประชาชาติในการดำเนินนโยบายในการป้องกันความขัดแย้งหรือกำหนดเขตปลอดทหารขึ้น⁶

2. การเจรจาเพื่อให้เกิดสันติภาพ เป็นมาตรการที่จะนำเอารัฐคู่กรณีที่มีความขัดแย้งกันมาร่วมเจรจาเพื่อหาข้อตกลงที่จะสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเพื่อให้เป็นที่พอใจของทั้งสองฝ่าย โดยข้อตกลงที่ใช้ในการระงับความขัดแย้งนั้นจะต้องเป็นวิธีการแบบสันติตามที่ระบุไว้ในหมวดที่ 6 ของกฎบัตรสหประชาชาติ⁷

⁴ United Nations, *An Agenda for Peace Preventive Diplomacy, Peacemaking, and Peace-Keeping*[Online], 1992,

Available from: <http://www.un.org/Docs/SG/agpeace.html> [2006, January 25]

⁵ Ibid.

⁶ Ibid.

⁷ Ibid.

หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในกระบวนการเจรจาเพื่อให้เกิดสันติภาพ ได้แก่ คณะมนตรีความมั่นคงและสมัชชาใหญ่ โดยคณะมนตรีความมั่นคงจะมีอำนาจอย่างเต็มที่ตามที่ได้ระบุไว้ในกฎบัตร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิธีการที่เหมาะสมในการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งที่เกิดขึ้น หรือคณะมนตรีความมั่นคงอาจดำเนินการตามวิธีการที่คู่กรณีร้องขอก็ได้ สมัชชาใหญ่ก็มีอำนาจในการการร่วมหาวิธีและดำเนินการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งตามอำนาจที่ได้รับการระบุไว้ในกฎบัตร กล่าวคือในฐานะที่สมัชชาใหญ่เป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็นของประเทศสมาชิก สมัชชาใหญ่มีศักยภาพที่จะเป็นเวทีแสดงเจตจำนงร่วมกันของประเทศสมาชิกที่มีต่อปัญหาคความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและการเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งดังกล่าว⁸

ในการนี้คณะมนตรีความมั่นคง สมัชชาใหญ่และเลขาธิการใหญ่มีอำนาจหน้าที่ที่จะใช้มาตรการไกล่เกลี่ยหรือเจรจาต่อรอง การส่งปัญหาคความขัดแย้งให้ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นผู้ตัดสิน มาตรการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ จนกระทั่งถึงการใช้กำลังทางทหารในที่สุด⁹

3. การรักษาสันติภาพ ในกรณีที่ความขัดแย้งพัฒนาระดับความรุนแรงเข้าสู่การทำสงครามระหว่างคู่กรณี องค์การสหประชาชาติจะจัดตั้งกองกำลังเข้าร่วมในสงครามดังกล่าวด้วย โดยการเข้าร่วมของกองกำลังขององค์การสหประชาชาตินั้นจะต้องได้รับความยินยอมจากประเทศคู่กรณี¹⁰
4. การสร้างสภาวะสันติภาพภายหลังวิกฤต เมื่อสงครามหรือความขัดแย้งสามารถยุติลงได้ องค์การสหประชาชาติจะใช้มาตรการสร้างสภาวะสันติภาพภายหลังวิกฤต ในฐานะมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาคความรุนแรงระหว่างรัฐคู่กรณีหรือประชาชนของรัฐคู่กรณีซ้ำขึ้นมาอีกครั้ง¹¹

นอกจากการปรับปรุงวิธีการดำเนินงานในด้านการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศขององค์การสหประชาชาติตามแนวทางที่เสนอไว้ในเอกสาร *An Agenda for Peace* แล้วผล

⁸ Ibid.

⁹ Ibid.

¹⁰ Ibid.

¹¹ Ibid.

การประชุม NAM Jakarta Summit ในปีค.ศ. 1992 ของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (the Non-Aligned Movement - NAM) ซึ่งมีมติเรียกร้องให้องค์การสหประชาชาติปฏิรูปการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคง มีผลให้องค์การสหประชาชาติจัดตั้งเกิดการจัดตั้งคณะ Open-ended Working Group ขึ้นมาจำนวน 5 กลุ่มในปี ค.ศ. 1993 ดังรายนามต่อไปนี้¹²

1. Informal Open-ended Working Group on an Agenda for Peace
2. Ad Hoc Open-ended Working Group of the General Assembly on an Agenda for Development
3. Open-ended Working Group on the Question of Equitable Representation on and Increase in Membership of the Security Council and Other Matters Related to the Security Council.
4. High-level Open-ended Working Group on the Financial Situation of the United Nations
5. Open-ended High-level Working Group on the Strengthening of the United Nations System

Open – ended Working Group on the Question of Equitable Representation on and Increase in the Membership of the Security Council and Related Matters เป็นคณะทำงานที่ได้รับการก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการโดยสมัชชาใหญ่ ในวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1993 โดยข้อมติที่ A/48/26 โดยสมาชิกของคณะกรรมการนี้จะประกอบไปด้วยทูตของประเทศสมาชิกต่างๆซึ่งประจำอยู่ที่องค์การสหประชาชาติ¹³

คณะทำงาน Open – ended Working Group ได้เสนอรายงานฉบับแรกต่อสมัชชาในวันที่ 2 กันยายน ค.ศ. 1994 เนื้อหาส่วนใหญ่ของรายงานฉบับนี้จะเป็นการรายงานถึงวิธีการสอบถามความคิดเห็นของประเทศสมาชิกในองค์การสหประชาชาติในประเด็นเกี่ยวกับคณะมนตรีความมั่นคง ตลอดจนการสอบถามความคิดเห็นขององค์กรระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคต่างๆและข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการทำงานของคณะทำงาน ใจความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคง คณะทำงานรายงานว่าจากการสอบถามความคิดเห็นของประเทศสมาชิกและ

¹² Global Policy Forum, General Assembly Working Groups on Reform: a Listing[Online], (n.d.), Available from: <http://www.globalpolicy.org/reform/wkgrplst.htm>[2006, January 25]

¹³ Ibid.

องค์การระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคอื่น ๆ นั้น พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วเห็นด้วยกับการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนการเพิ่มสมาชิกใหม่ทั้งประเภทถาวรและไม่ถาวรนั้นมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมาก คณะทำงานจึงมีความเห็นว่าควรให้เวลาคณะทำงานเพิ่มขึ้นในการรวบรวมข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น¹⁴

คณะ Open – ended Working Group ได้เสนอรายงานฉบับที่ 2 ต่อสมัชชาในวันที่ 18 กันยายน ค.ศ. 1995 มีเนื้อหาใจความสำคัญว่า คณะกรรมการมีความเห็นพ้องต้องกันในการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจำนวนสมาชิกใหม่ในคณะมนตรีความมั่นคงเมื่อรวมกับจำนวนสมาชิกเก่าแล้วควรมีจำนวนรวมอยู่ระหว่าง 20-26 ประเทศ¹⁵

อย่างไรก็ตาม สมาชิกในคณะ Open – ended Working Group ต่างมีความเห็นหลายแนวทางในการกำหนดสัดส่วนที่นั่งระหว่างประเทศสมาชิกแบบถาวรใหม่และสมาชิกไม่ถาวรใหม่ ตลอดจนหลักเกณฑ์ที่จะใช้คัดเลือกประเทศที่สมควร ได้รับตำแหน่งสมาชิกแบบถาวรใหม่และสมาชิกแบบไม่ถาวรใหม่¹⁶

กระบวนการออกเสียงลงมติในคณะมนตรีความมั่นคง คณะ Open – ended Working Group มีความเห็นตรงกันว่าควรจำกัดการใช้สิทธิยับยั้งของประเทศสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคง แต่สมาชิกในคณะทำงานยังไม่สามารถตกลงกันได้ว่าประเทศสมาชิกถาวรจะต้องจำกัดการใช้สิทธิยับยั้งในกรณีใดบ้าง และควรให้สิทธิยับยั้งแก่ประเทศสมาชิกถาวรใหม่หรือไม่¹⁷

ในส่วนเกี่ยวกับการปฏิรูประบบการทำงานในคณะมนตรีความมั่นคง คณะ Open – ended Working Group มีความเห็นว่าในระยะเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมาคณะมนตรีความมั่นคงยินยอมปรับปรุงระบบการทำงานให้มีความโปร่งใส โดยให้ประเทศสมาชิกอื่นซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงสามารถเข้าถึงเอกสารและรายงานการประชุมต่างๆของคณะมนตรีความมั่นคงมากขึ้น

¹⁴ Global Policy Forum, *Report on the Progress of the GA Working Group on the Security Council 1994*[Online], (n.d.), Available from: <http://www.globalpolicy.org/security/reform/wkgrp94.htm> [2006, January 25]

¹⁵ Global Policy Forum, *Working Group on the Security Council (1995) Report of the Vice Chairman*[Online], (n.d.), Available from: <http://www.globalpolicy.org/security/reform/secwg2.htm> [2006, January 25]

¹⁶ Ibid.

¹⁷ Ibid.

อย่างไรก็ตาม คณะทำงานเห็นสมควรให้คณะมนตรีความมั่นคงปรับปรุงระบบการทำงานเพิ่มมากขึ้น ดังรายการต่อไปนี้¹⁸

1. ให้มีการตั้งองค์กรย่อยเพื่อทำหน้าที่ในการทบทวนมาตรการและกระบวนการที่คณะมนตรีความมั่นคงได้ทำการปรับปรุงระบบการทำงาน
2. ก่อนที่จะดำเนินการใดๆ ขอให้คณะมนตรีความมั่นคงปรึกษากับรัฐผู้มีส่วนได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ในความขัดแย้งที่เกิดขึ้นหรือรัฐที่ให้การสนับสนุนด้านกองกำลังในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง
3. ขอให้คณะมนตรีความมั่นคงทบทวนและปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ ในการดำเนินงาน
4. ขอให้คณะมนตรีความมั่นคงปรับปรุงการดำเนินงานของคณะปฏิบัติงานด้านการคว่ำบาตร
5. ขอให้คณะมนตรีความมั่นคงพัฒนาระบบการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจลงมติต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
6. ขอให้คณะมนตรีความมั่นคงเพิ่มความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ร่วมกับองค์กรอื่นๆ ในองค์การสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกใหญ่ ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม และสำนักเลขาธิการ

ในปีเดียวกันกับที่ คณะ Open – ended Working Group เสนอรายงานการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงฉบับที่ 2 คณะกรรมการ Commission on Global Governance ได้เสนอรายงานชื่อ Our Global Neighborhood มีเนื้อหากล่าวถึงการปรับปรุงระบบการบริจาคเงินสนับสนุนการทำงานขององค์การสหประชาชาติและการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ แม้ว่า คณะกรรมการ Commission on Global Governance มิได้มีสถานะเป็นหน่วยงานประจำของ

¹⁸ Ibid.

สหประชาชาติ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมาธิการนี้ได้รับการสนับสนุนโดยนาย Boutros Boutros-Ghali เลขาธิการสหประชาชาติ และได้รับเงินทุนสำหรับใช้ในการดำเนินงานในครั้งนี้อีกจากกองทุนของ United Nations Development Program (UNDP) จำนวน 2 กองทุน รัฐบาลของประเทศสมาชิกจำนวน 9 ประเทศ มูลนิธิต่างๆ เช่น MacArthur Foundation, Ford Foundation และ Carnegie Foundation เป็นต้น¹⁹

คณะกรรมาธิการ Commission on Global Governance ประกอบด้วยสมาชิกทั้งหมด 28 ท่าน ซึ่งได้รับการคัดเลือกโดยพิจารณาจากชื่อเสียง ผลงาน อิทธิพลที่มีในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความสามารถในการที่จะทำให้ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติสามารถเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม รายงานของสมาชิกคณะกรรมาธิการ Commission on Global Governance จำนวน 28 ท่านมีดังต่อไปนี้²⁰

1. Ingvar Carlsson ผู้แทนจากสวีเดน Ingvar Carlsson เคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศสวีเดนในปีค.ศ. 1986-1991 และเป็นหัวหน้าพรรค Social Democratic
2. Shirdath Ramphal ผู้แทนจากกายอานา Shirdath Ramphal เคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการของกลุ่มประเทศ Commonwealth ตั้งแต่ปีค.ศ. 1975 - 1990 ประธานองค์การ International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN) ประธานคณะกรรมการ Steering Committee of the Leadership in Environment and Development Program ประธานและกรรมการที่ปรึกษาของมูลนิธิ Future Generations Alliance Foundation อธิการบดี University of the West Indies และ the University of Warwick ในประเทศอังกฤษ สมาชิกของ five international commissions in the 1980s ผู้แต่ง *Our Country, The Planet* ซึ่งแต่งขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับการประชุม Earth Summit
3. Ali Alatas ผู้แทนจากอินโดนีเซีย Ali Alatas เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศของอินโดนีเซียตั้งแต่ปีค.ศ. 1988 และเป็นทูตผู้แทนของอินโดนีเซียประจำสหประชาชาติ

¹⁹ Global Policy Forum, *UN Reform Chronology: 1992 - Present* [Online], 2006, Available from: <http://www.globalpolicy.org/reform/intro/chronogy.htm> [2006, March 17]

²⁰ Commission on Global Governance, *Our Global Neighbourhood* [Online], 1995, Available from: <http://www.sovereignty.net/pgov/gganalysis.htm> [2006, December 13]

4. Abdlatif Al-Hamad ผู้แทนจากคูเวต Abdlatif Al-Hamad ดำรงตำแหน่งประธาน และผู้อำนวยการทั่วไปของ Arab Fund for Economic and Social Development ของคูเวต อดีตรัฐมนตรีคลังและนโยบาย สมาชิกองค์กร Independent Commission on International Development Issues และสมาชิกคณะกรรมการของ สถาบัน Stockholm Environment Institute
5. Oscar Arias ผู้แทนจากคอสตาริกา Oscar Arias เคยดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี คอสตาริกาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1986-1990 เป็นผู้ร่างเอกสาร Arias Peace Plan ซึ่งทำให้เขา ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ และเป็นผู้ก่อตั้งมูลนิธิ Arias Foundation for Peace and Human Progress
6. Anna Balletbo i Puig ผู้แทนจากสเปน Anna Balletbo i Puig เคยดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสเปนตั้งแต่ปีค.ศ. 1979 สมาชิกคณะกรรมการ ระหว่างประเทศสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกคณะกรรมการวิทย์และโทรทัศน์สภา ผู้แทนราษฎร คณะกรรมการบริหารพรรค Socialist ใน Catalonia เลขานุการมูลนิธิ Olof Palme International Foundation ประธานองค์กร Spain's United Nations Association และผู้นำการเคลื่อนไหวทางการเมืองในสเปน โดยเน้นประเด็น เกี่ยวกับสิทธิสตรีตั้งแต่ปีค.ศ. 1975
7. Kurt Biedenkopf ผู้แทนจากเยอรมัน Kurt Biedenkopf เคยดำรงตำแหน่ง Minister-President of Saxony ตั้งแต่ปีค.ศ. 1990 สมาชิกรัฐสภา เลขานุการองค์กร Christian Democratic Union ในเยอรมัน
8. Allan Boesak ผู้แทนจากแอฟริกาใต้ Allan Boesak เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เสรฐกิจสำหรับภูมิภาค Western Cape ผู้อำนวยการมูลนิธิ Foundation for Peace and Justice ประธาน African National Congress (ANC) ประธานองค์กร World Alliance of Reformed Churches and a Patron of the United Democratic Front
9. Manuel Camacho Solis ผู้แทนจากเม็กซิโก Manuel Camacho Solis เคยดำรง ตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศ นายกเทศมนตรีเมือง Mexico City เลขานุการองค์กร Urban Development and Ecology
10. Bernard Chidzero ผู้แทนจากซิมบับเว Bernard Chidzero เคยดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีคลัง เลขานุการการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) ประธานคณะกรรมการด้านการพัฒนาของธนาคาร โลกและกองทุน การเงินระหว่างประเทศ และสมาชิกของ World Commission on Environment and Development

11. Barber Conable ผู้แทนจากสหรัฐอเมริกา Barber Conable เคยดำรงตำแหน่งประธานของธนาคารโลกในปีค.ศ. 1986 – 1991 ประธานคณะกรรมการการระหว่างประเทศในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา กับสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ปรึกษาอาวุโสขององค์กร Global Environment Facility สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปีค.ศ. 1965 – 1985 สมาชิกของ Board of Regents แห่งสถาบันสมิธโซเนียน และสมาชิกคณะกรรมการบริหารของ Cornell University
12. Jacques Delors ผู้แทนจากฝรั่งเศส Jacques Delors เคยดำรงตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการยุโรปตั้งแต่ปีค.ศ. 1985 รัฐมนตรีเศรษฐกิจและการคลัง นายกเทศมนตรีเมือง Clichy และสมาชิกรัฐสภายุโรป
13. Jiri Dienstbier ผู้แทนจากสาธารณรัฐเชค Jiri Dienstbier เคยดำรงตำแหน่งประธานพรรค Free Democrats ประธานคณะกรรมการการระหว่างประเทศของรัฐสภาและรัฐมนตรีต่างประเทศ
14. Enrique Iglesias ผู้แทนจากอูรุกวัย Enrique Iglesias เคยดำรงตำแหน่งประธานของธนาคารอินเตอร์อเมริกาเพื่อการพัฒนาตั้งแต่ปีค.ศ. 1988 รัฐมนตรีต่างประเทศ เลขานุการบริหารของคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งสหประชาชาติเพื่อกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา ประธานธนาคารกลางของอูรุกวัยและประธานการประชุมรอบอูรุกวัยขององค์การการค้าโลก
15. Frank Judd ผู้แทนจากสหราชอาณาจักร Frank Judd เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาสมาชิกรัฐสภา เลขานุการกลาโหม รัฐมนตรีการพัฒนาการระหว่างประเทศ รัฐมนตรีต่างประเทศ และผู้อำนวยการ Oxfam ในปีค.ศ. 1985 -1991
16. HongKoo Lee ผู้แทนจากสาธารณรัฐเกาหลี HongKoo Lee เคยดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกระทรวงการรวมชาติเกาหลี ทูตสาธารณรัฐเกาหลี ประจำสหราชอาณาจักร ศาตราจารย์คณะรัฐศาสตร์ Seoul National University ผู้อำนวยการสถาบันสังคมศาสตร์ และประธานคณะกรรมการ Seoul's 21st Century Committee
17. Wangari Maathai ผู้แทนจากเคนยา Wangari Maathai เป็นผู้ก่อตั้งและผู้ประสานงานกลุ่ม Green Belt Movement ในเคนยา เคยดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการด้านสตรีแห่งเคนยา และโฆษกของกลุ่ม NGOs ในการประชุม Earth Summit ที่เมืองริโอ ในปี ค.ศ. 1992
18. Sadako Ogata ผู้แทนจากญี่ปุ่น Sadako Ogata อดีตผู้แทนสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ ผู้อำนวยการสถาบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทูต

ผู้ประสานงานโครงการสหประชาชาติ สมาชิกคณะกรรมการ Independent Commission on International Humanitarian Issues และประธานคณะกรรมการบริหารของกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ

19. Olara Otunnu ผู้แทนจากอูกันดา Olara Otunnu เคยดำรงตำแหน่งประธานสถาบัน International Peace Academy ในรัฐนิวยอร์ก รัฐมนตรีต่างประเทศ ในปีค.ศ. 1985 – 1986 ทูตผู้แทนถาวรประจำองค์การสหประชาชาติ และประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
20. I.G. Patel ผู้แทนจากอินเดีย I.G. Patel เคยดำรงตำแหน่งประธาน Aga Khan Rural Support Programme ผู้ว่าการธนาคาร Reserve Bank ของอินเดีย หัวหน้าคณะที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลอินเดีย เลขานุการถาวรกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการ London School of Economics and Political Science ผู้อำนวยการบริหารกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และรองผู้อำนวยการสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ
21. Celina Vargas do Amaral Peixoto ผู้แทนจากบราซิล Celina Vargas do Amaral Peixoto เคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการมูลนิธิ Getulio Vargas Foundation ผู้อำนวยการทั่วไปของจดหมายเหตุแห่งชาติบราซิล ผู้อำนวยการ Center of Research and Documentation โดยเชี่ยวชาญในด้านประวัติศาสตร์บราซิล
22. Jan Pronk ผู้แทนจากเนเธอร์แลนด์ Jan Pronk เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงความร่วมมือและการพัฒนา รองประธานพรรคแรงงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รองเลขานุการการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา และสมาชิกคณะกรรมการอิสระด้านการพัฒนาระหว่างประเทศ
23. Qian Jiadong ผู้แทนจากสาธารณรัฐประชาชนจีน Qian Jiadong เคยดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถาบัน China Centre for International Studies ทูตถาวรจากสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำองค์การสหประชาชาติ ทูตสำหรับภารกิจในการลดอาวุธ และสมาชิกคณะกรรมการ South Commission
24. Marie-Angelique Savane ผู้แทนจากเซเนกัล Marie-Angelique Savane เคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายทวีปแอฟริกาของกองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ ผู้อำนวยการของ กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ ประจำเมืองดาการ์ ที่ปรึกษาของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ผู้นำทีมวิจัยของ UN Research Institute for Social Development ประธานองค์กร Association of African Women for Research and Development และสมาชิก

- คณะกรรมการCommission on Education for the 21st Century ขององค์การ
ศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
25. Adele Simmons ผู้แทนจากสหรัฐอเมริกา Adele Simmons เคยดำรงตำแหน่ง
ประธานมูลนิธิ John D. and Catherine T. MacArthur Foundation สมาชิก
คณะกรรมการระหว่างประเทศ สมาชิกคณะกรรมการ UN High Level
Advisory Board on Sustainable Development สมาชิกคณะกรรมการ
Commission on World Hunger ของประธานาธิบดีจิมมี คาร์เตอร์ และสมาชิก
คณะกรรมการCommission on Environmental Quality ของประธานาธิบดีจอร์จ
บุช
26. Maurice Strong ผู้แทนจากแคนาดา Maurice Strong เคยดำรงตำแหน่งประธาน
และประธานกรรมการบริหารของ Ontario Hydro ประธานของคณะกรรมการ
Earth Council เลขาธิการผู้อำนวยการทั่วไปของการประชุม Earth Summits ครั้งที่
1 และครั้งที่ 2 และสมาชิกคณะกรรมการ World Commission on Environment
and Development.
27. Brian Urquhart ผู้แทนจากสหราชอาณาจักร Brian Urquhart เคยดำรงตำแหน่ง
นักวิชาการประจำในโปรแกรมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของมูลนิธิ Ford
Foundation เจ้าหน้าที่องค์การสหประชาชาติซึ่งมีหน้าที่ในด้านความสัมพันธ์
ระหว่างประเทศ ในปี ค.ศ.1972 – 1986 และสมาชิกคณะกรรมการอิสระด้าน
ความมั่นคงและการลดอาวุธ
28. Yuli Vorontsov ผู้แทนจากสหพันธรัฐรัสเซีย Yuli Vorontsov เคยดำรงตำแหน่ง
ทูตผู้แทนสหพันธรัฐรัสเซียประจำสหรัฐอเมริกา องค์การสหประชาชาติ
อฟกานิสถาน ฝรั่งเศส และอินเดีย ที่ปรึกษาของประธานาธิบดี President Boris
Yeltsin ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

เอกสาร Our Global Neighborhood ของคณะกรรมการCommission on Global
Governance ได้เสนอแนวทางในการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงว่า คณะมนตรีความมั่นคงแห่ง
สหประชาชาติซึ่งปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกรวมทั้งสิ้น 15 ประเทศควรจะได้รับเพิ่มจำนวน
สมาชิกขึ้นเป็น 23 ประเทศ โดยให้มีประเทศสมาชิกถาวรใหม่จำนวน 5 ประเทศ แบ่งเป็นประเทศ
สมาชิกถาวรใหม่ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศพัฒนาแล้ว 2 ประเทศซึ่งเลือกจากทวีปเอเชีย 1
ประเทศ ยุโรป 1 ประเทศ และประเทศกำลังพัฒนาซึ่งมีขนาดใหญ่ 3 ประเทศซึ่งเลือกจากทวีป
เอเชีย แอฟริกาและลาตินอเมริกาทวีปละ 1 ประเทศ ซึ่งเกณฑ์ในการเลือกประเทศสมาชิกถาวรใหม่
นั้นควรให้ประเทศสมาชิกในสมัชชาใหญ่เป็นผู้เลือกโดยพิจารณาจากการให้ความร่วมมือกับ

องค์การสหประชาชาติในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศตลอดจนกิจกรรมด้านอื่นๆขององค์การสหประชาชาติเป็นหลัก ในส่วนของสมาชิกไม่ถาวรนั้น เอกสาร Our Global Neighborhood เสนอให้เพิ่มจำนวนสมาชิกจาก 10 ประเทศเป็น 13 ประเทศ²¹

นอกจากนี้เอกสาร Our Global Neighborhood เสนอความเห็นเกี่ยวกับสัดส่วนการออกเสียงลงมติในคณะมนตรีความมั่นคงตามมาตรา 27 โดยให้เพิ่มเสียงของประเทศสมาชิกทั้งถาวรและไม่ถาวรจาก 9 ประเทศเป็น 13 ประเทศ อย่างไรก็ตามเอกสาร Our Global Neighborhood มีความเห็นว่าประเทศสมาชิกถาวรใหม่ไม่ควรมีสิทธิในการยับยั้ง ไม่ควรยกเลิกสิทธิยับยั้งของประเทศสมาชิกถาวรเดิมแต่ขอความร่วมมือจากประเทศสมาชิกถาวรเดิมในการใช้สิทธิยับยั้งเฉพาะในกรณีเพื่อรักษาผลประโยชน์แห่งชาติของตนเองเท่านั้น²²

คณะมนตรีความมั่นคงควรจะต้องขยายอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้หมายรวมถึงการเข้าแทรกแซงกิจการภายในของรัฐเอกราชในกรณีที่คณะมนตรีความมั่นคงเห็นว่าประชาชนในรัฐดังกล่าวกำลังประสบกับการคุกคามความมั่นคงปลอดภัย ความมั่นคงปลอดภัยของประชาชนในที่นี้หมายถึง โอกาสในการแสวงหาหรือได้รับความเป็นอยู่ที่ดีและการเข้าถึงทรัพยากรสาธารณะ การขยายอำนาจหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงในประเด็นนี้ยินยอมให้คณะมนตรีความมั่นคงตัดสินใจใช้กำลังทหารเข้าแทรกแซงกิจการภายในรัฐเอกราชเป็นทางเลือกสุดท้ายในการแก้ไขปัญหาการคุกคามความมั่นคงของประชาชน²³

คณะมนตรีความมั่นคงควรมีอำนาจในการจัดตั้งกองทัพประจำของคณะมนตรีความมั่นคงเอง แม้ว่ามาตราที่ 43 ของกฎบัตรสหประชาชาติจะให้อำนาจในการจัดตั้งกองทัพดังกล่าวแต่ในความเป็นจริงแล้วไม่มีการดำเนินการเพื่อจัดตั้งกองทัพของคณะมนตรีความมั่นคงขึ้น คณะกรรมาธิการ Commission on Global Governance เห็นว่าถึงเวลาแล้วที่จะดำเนินการจัดตั้งกองทัพประจำของคณะมนตรีความมั่นคงขึ้นมาใหม่ชื่อว่า United Nations Volunteer Force โดยให้มีสถานะเป็นหน่วยงานพิเศษของคณะมนตรีความมั่นคง แต่ในการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งนั้นจะรับคำสั่งแบบวันต่อวันจากเลขาธิการสหประชาชาติ นอกจากนี้คณะกรรมาธิการ Commission on Global Governance ยังเสนอให้มีการจัดตั้งกองกำลังขนาดเล็กที่มีทหารจำนวน 10,000 นายซึ่งได้รับการฝึกฝนอย่างดีและมีอาวุธที่มีประสิทธิภาพใช้สำหรับการเข้าแทรกแซงจัดการกับปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ได้อย่างทันเหตุการณ์ ในขณะที่กองกำลังรักษาสันติภาพในแบบ

²¹ Commission on Global Governance, Our Global Neighbourhood (Oxford: Oxford University Press, 1995), pp. 233-241.

²² Ibid.

²³ Ibid.

เก่าขององค์การสหประชาชาติซึ่งได้รับการสนับสนุนกำลังทหารและอาวุธจากประเทศสมาชิกรุ่น
อยู่ในระหว่างการเตรียมการเพื่อรับหน้าที่ต่อจากกองกำลังทหารขนาดเล็กที่ล่องหน้าไปก่อน²⁴

อย่างไรก็ตาม เอกสาร Our Global Neighborhood เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปน้อยมาก ข้อเสนอในการ
ปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงของเอกสารนี้ก็ยังคงไม่ได้รับการนำมาปฏิบัติให้เห็นผลอย่างเป็น
รูปธรรมอีกเช่นกัน

ในปีค.ศ. 1995 การประชุมหัวหน้ารัฐบาลของประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติในการ
ประชุมสมัชชาใหญ่ครบรอบ 50 ปีในการก่อตั้งองค์การสหประชาชาติ มีความเห็นพ้องต้องกันว่า
ประเทศสมาชิกจะต้องให้การสนับสนุนองค์การสหประชาชาติอย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตาม
หัวหน้ารัฐบาลของประเทศสมาชิกมีความเห็นว่าการปฏิรูปองค์การสหประชาชาติควรชะลอไป
ก่อน²⁵

สืบเนื่องมาจากการจัดตั้งคณะ Open-ended Working Group เพื่อศึกษาข้อบกพร่องและเสนอ
แนวทางในการปรับปรุงคณะมนตรีความมั่นคง โดยสมัชชาใหญ่ ตั้งแต่ปีค.ศ. 1993 ซึ่ง
คณะกรรมการนี้ก็ยังคงดำเนินงานอยู่ กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดและกลุ่มประเทศด้อยพัฒนา 77
ประเทศมีความเห็นว่ามีคามจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาแนวทางการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงโดย
ผ่านมุมมองของกลุ่มประเทศตนเองบ้าง จึงได้จัดตั้งองค์กร South Centre ขึ้นมาเพื่อทำการศึกษาการ
ปฏิรูปองค์การสหประชาชาติในทุกระดับ และเสนอรายงานให้กับกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดและ
กลุ่มประเทศด้อยพัฒนา 77 ประเทศในการประชุมประจำปีของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดครั้งที่
11 ในวันที่ 18-20 ตุลาคม ค.ศ. 1995

องค์กร South Centre ได้เสนอเอกสาร For a Strong and Democratic United Nations ซึ่งมี
เนื้อหาศึกษาถึงข้อบกพร่องในการทำงานขององค์การสหประชาชาติและได้เสนอแนวทางในการ
ปฏิรูปการทำงานขององค์กรย่อยที่สำคัญเอาไว้ด้วย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะมนตรีความมั่นคง
เอกสาร For A Strong and Democratic United Nations ได้เสนอแนวทางในการปฏิรูปคณะมนตรี
ความมั่นคงไว้ ในด้านการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง ได้เสนอให้เพิ่มจำนวน
สมาชิกขึ้นอีก 11 ประเทศ โดยที่หนึ่งสำหรับประเทศสมาชิกรุ่นใหม่ ให้มีการจัดสรรที่นั่งตามเขต

²⁴ Ibid.

²⁵ Ibid.

ภูมิศาสตร์ ให้ยกเลิกสมาชิกประเภทถาวร ให้สมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงทั้งหมดได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกใหญ่ และให้ดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 2 ปี²⁶

ในด้านระบบการลงคะแนนเสียงเพื่อออกข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคง เอกสาร For a Strong and Democratic United Nations ได้เสนอให้ยกเลิกการให้สิทธิยับยั้งกับประเทศสมาชิกประเภทถาวร หรือถ้าหากไม่อาจยกเลิกการให้สิทธิยับยั้งได้ อย่างน้อยก็ไม่ควรเพิ่มการให้สิทธิยับยั้งกับประเทศสมาชิกประเภทถาวรใหม่ถ้าหากในอนาคตมีการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงโดยเพิ่มที่นั่งใหม่ให้กับสมาชิกประเภทนี้²⁷

การลงมติของคณะมนตรีความมั่นคงในประเด็นปัญหาภายใต้หมวด 7 ของกฎบัตร ให้ประเทศสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงทั้งหมดลงมติเป็นเอกฉันท์ และข้อบังคับตามมาตรา 27.3 ที่กำหนดให้ประเทศคู่กรณีในความขัดแย้งจะต้องละเว้น ไม่ออกเสียงลงคะแนนในการลงมติแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับความขัดแย้งดังกล่าวจะต้องใช้บังคับกับประเทศสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงในการลงมติเกี่ยวกับปัญหาตามหมวด 7 ด้วยเช่นกัน²⁸

ในด้านการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคง เอกสาร For a Strong and Democratic United Nations ได้เสนอว่าคณะมนตรีความมั่นคงสมควรที่จะได้รับการปกป้องจากพฤติกรรมซึ่งไม่เป็นประชาธิปไตยของประเทศสมาชิกบางกลุ่มซึ่งตั้งตนเองเป็นผู้จัดการกิจการระหว่างประเทศอย่างถาวร²⁹

คณะทำงาน Open – ended Working Group ได้เสนอรายงานฉบับที่ 3 ต่อสมัชชาในวันที่ 13 กันยายน ค.ศ. 1996 ซึ่งนับเป็นเอกสารสำคัญที่เสนอแนวทางในการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงที่เป็นรูปธรรมมากกว่าเอกสาร 2 ฉบับแรก เอกสารฉบับนี้เสนอแนวทางในการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงทั้งในด้านการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง กระบวนการออกเสียง

²⁶ South Centre, For a Strong and Democratic United Nations: A South Perspective on UN Reform (Geneva: Imprimerie Ideale), pp.147-148.

²⁷ Ibid., p. 148.

²⁸ Ibid., p. 149.

²⁹ Ibid., p. 36.

ลงคะแนนและการให้สิทธิยับยั้งกับสมาชิกใหม่ รวมทั้งระบบการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคงดังต่อไปนี้³⁰

ในประเด็นของการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง คณะทำงานมีความเห็นว่า คณะมนตรีความมั่นคงจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนสมาชิกอย่างแน่นอน ในการเพิ่มจำนวนสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงจะต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมกันในการจัดสรรที่นั่งตามภูมิศาสตร์ซึ่งประเทศที่จะได้รับการพิจารณาให้เข้าเป็นสมาชิกใหม่จะพิจารณาตัวแทนจากประเทศกำลังพัฒนาเป็นหลักและจะต้องคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงในระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ การเพิ่มจำนวนสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงจะต้องไม่ส่งผลกระทบในทางลบต่อประสิทธิภาพในการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคง³¹

อย่างไรก็ตาม คณะ Open – ended Working Group ยังไม่มีบทสรุปที่แน่ชัดในประเด็นเรื่องความเหมาะสมในการเพิ่มจำนวนสมาชิกถาวรใหม่ จำนวนของประเทศสมาชิกใหม่ในคณะมนตรีความมั่นคงทั้งประเภทถาวรและไม่ถาวรที่ควรเพิ่มขึ้น ตลอดจนสัดส่วนระหว่างสมาชิกประเภทถาวรและไม่ถาวร การนำระบบหมุนเวียนตำแหน่งสมาชิกถาวรระหว่างประเทศในภูมิภาคและการกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกประเทศสมาชิกไม่ถาวรใหม่³²

หลังจากคณะ Open – ended Working Group ได้ปฏิบัติหน้าที่มาเป็นระยะเวลากว่า 2 ปีแล้ว แต่สมาชิกในคณะทำงานไม่อาจมีความคิดเห็นที่ตรงกันเกี่ยวกับประเด็นการเพิ่มจำนวนสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคง ดังนั้นคณะทำงานเห็นว่าถ้าหากสมาชิกคณะทำงานไม่สามารถมีมติข้อตกลงได้ในประเด็นการเพิ่มสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงก็ควรที่จะพิจารณาประเด็นการเพิ่มจำนวนสมาชิกไม่ถาวรไปก่อน³³

ในส่วนของการปรับปรุงกระบวนการออกเสียงลงคะแนนและการให้สิทธิยับยั้งกับสมาชิกใหม่ คณะ Open – ended Working Group ขอความร่วมมือประเทศสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงให้จำกัดการใช้สิทธิยับยั้งเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับหมวด 7 ตามกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ

³⁰ Global Policy Forum, Report of the GA Working Group on the Security Council for 1997[Online], (n.d.), Available from: <http://www.globalpolicy.org/security/reform/wkgrp96.htm> [2006, January 25]

³¹ Ibid.

³² Ibid.

³³ Ibid.

นอกจากนี้คณะทำงานยังขอเสนอให้แก้ไขกฎบัตรมาตรา 4.5,6,27,97,108,109 ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อจำกัดการใช้สิทธิยับยั้งของประเทศสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคง³⁴

รายงานของคณะ Open – ended Working Group กล่าวถึงรายละเอียดในการปรับปรุงกระบวนการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคงว่าในระยะ 1 ปีที่ผ่านมา คณะมนตรีความมั่นคงได้เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม คำแนะนำของคณะทำงานตามที่ได้เรียกร้องให้คณะมนตรีความมั่นคงปฏิบัติตามในรายงานฉบับก่อน หลายประเด็นยังไม่ได้รับการปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม ทั้งๆที่คณะมนตรีความมั่นคงรับว่าจะนำแนวทางดังกล่าวไปปฏิบัติ อาทิ การจัดทำรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงโดยละเอียดเสนอต่อสมัชชาใหญ่และจัดทำบัญชีข้อเสนอต่อประเทศสมาชิกอื่น การร่วมกันปรึกษาหารือเพื่อดำเนินการต่างๆกับประเทศผู้ให้การสนับสนุนกองกำลังรักษาสันติภาพ การปรับปรุงการทำงานของคณะปฏิบัติงานด้านการคว่ำบาตร (sanctions committees) การแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งใช้ในกำหนดคน โขบายการปฏิบัติงานระหว่างคณะมนตรีความมั่นคงและสมัชชาใหญ่ ดังนั้นคณะทำงานขอความร่วมมือประเทศสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงให้ปฏิบัติตามแนวทางการปฏิรูประบบการดังที่ได้กล่าวมา ทั้งนี้เพื่อสร้างความโปร่งใสและความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคง³⁵

2.2 การปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงในสมัยนาย Kofi Annan ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสหประชาชาติ ค.ศ. 1997-2004

คณะ Open – ended Working Group ได้เสนอรายงานฉบับที่ 4 ต่อสมัชชาในวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 1997 เอกสารฉบับนี้เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในนาม The Razali Report ตามชื่อของประธานของคณะทำงานในขณะนั้น The Razali Report มีเนื้อหาใจความสำคัญเกี่ยวกับการการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงดังรายละเอียดต่อไปนี้

การเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง³⁶

³⁴ Ibid.

³⁵ Ibid.

³⁶ Global Policy Forum, Razali Reform Paper[Online], (n.d.), Available from:

<http://globalpolicy.igc.org/security/reform/raz-497.htm> [2006, January 25]

1. ให้เพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงจาก 15 ประเทศเป็น 24 ประเทศ โดยเพิ่มสมาชิกประเภทถาวรอีก 5 ประเทศ และประเทศสมาชิกประเภทไม่ถาวรอีก 4 ประเทศ
2. สมาชิกประเภทถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงจะมีสัดส่วนดังต่อไปนี้
 - ตัวแทนจากประเทศกำลังพัฒนาในทวีปแอฟริกา 1 ประเทศ
 - ตัวแทนจากประเทศกำลังพัฒนาในทวีปเอเชีย 1 ประเทศ
 - ตัวแทนจากประเทศกำลังพัฒนาในทวีปลาตินอเมริกาและแคริบเบียน 1 ประเทศ
 - ตัวแทนจากประเทศพัฒนาแล้วด้านอุตสาหกรรม 2 ประเทศ
3. สมาชิกประเภทไม่ถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงจะมีสัดส่วนดังต่อไปนี้
 - ตัวแทนจากประเทศในทวีปแอฟริกา 1 ประเทศ
 - ตัวแทนจากประเทศในทวีปเอเชีย 1 ประเทศ
 - ตัวแทนจากประเทศในทวีปยุโรปตะวันออก 1 ประเทศ
 - ตัวแทนจากประเทศในทวีปลาตินอเมริกาและแคริบเบียน 1 ประเทศ

ในการนี้คณะ Open – ended Working เสนอว่าประเทศสมาชิกที่สนใจเสนอตัวต่อสมัชชาใหญ่ควรมีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงและขอให้ประเทศสมาชิกในสมัชชาใหญ่ลงคะแนนเสียงจำนวน 2 ใน 3 ของประเทศสมาชิกทั้งหมดเพื่อคัดเลือกประเทศสมาชิกถาวรใหม่ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1998

กระบวนการลงคะแนนเสียงและให้สัตยาบัน³⁷

คณะ Open – ended Working Group ตระหนักถึงความต้องการของรัฐสมาชิกจำนวนมากที่เห็นว่าการใช้สัตยาบันของประเทศสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงนั้นเป็นสิ่งที่ล้ำสมัยและไม่เป็นประชาธิปไตยโดยประเทศสมาชิกส่วนใหญ่เรียกร้องให้มีการยกเลิกการให้สัตยาบันกับประเทศสมาชิกถาวร

³⁷ Ibid.

อย่างไรก็ตาม คณะทำงานเห็นว่าควรขอความร่วมมือประเทศสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงให้จำกัดการใช้สิทธิยับยั้งในการลงมติเพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ซึ่งระบุไว้ในหมวด 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

หากมีการเพิ่มจำนวนสมาชิกถาวรใหม่ในคณะมนตรีความมั่นคงในอนาคต คณะทำงานเห็นว่าประเทศสมาชิกถาวรใหม่ไม่ควรได้รับสิทธิในการใช้สิทธิยับยั้งในการลงมติต่างๆในคณะมนตรีความมั่นคง

การปรับปรุงระบบการทำงาน³⁸

คณะ Open – ended Working Group เห็นว่าคณะมนตรีความมั่นคงควรปรับปรุงระบบการทำงานขององค์กร ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ให้มีการจัดการประชุมเพื่อปรึกษากันระหว่างประธานของสมัชชาใหญ่ ประธานของคณะมนตรีความมั่นคง ประธานของคณะกรรมการหลักต่างในสมัชชาใหญ่ (the Main Committees of the General Assembly) และสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง
- ให้ประธานในคณะมนตรีความมั่นคงปรึกษารือกับประธานของกลุ่มภูมิภาค (Chairs of the regional groups) เมื่อมีความจำเป็นในการปฏิบัติงาน
- ในการปรึกษารือกันอย่างไม่เป็นทางการระหว่างประเทศสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง ขอให้ประธานคณะมนตรีความมั่นคงจัดทำเอกสารสรุปผลการปรึกษารือกันเผยแพร่ต่อประเทศสมาชิกอื่นๆ ในองค์การสหประชาชาติด้วย
- ให้มีการปรึกษารือกันระหว่างประเทศสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงและประเทศสมาชิกอื่นๆ ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่จะมีขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่างๆ
- ให้เชิญประเทศซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงเข้าร่วมในการปรึกษารือกันในการดำเนินงานต่างๆอย่างไม่เป็นทางการของคณะมนตรีความมั่นคง ภายใต้บทบัญญัติมาตรา 31 และมาตรา 32 ในกฎบัตรสหประชาชาติ

³⁸ Ibid.

- ให้จัดตั้งระบบการประชุมปรึกษาหารือระหว่างกระบวนการกำหนดนโยบายในการจัดตั้ง
ดำเนินการและขุบเล็กปฏิบัติการรักษาสันติภาพ ทั้งนี้เพื่อให้มีระเบียบวินัยในการ
ดำเนินงาน
- ในกรณีที่คณะมนตรีความมั่นคงมีมติให้ดำเนินการคว่ำบาตร ขอให้เปิดโอกาสให้
ประเทศผู้อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานและองค์การระหว่างประเทศอื่นที่
เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นผ่านระบบการประชุมแบบปิด
ของคณะปฏิบัติงานด้านการคว่ำบาตร (sanctions committees) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่
ปฏิบัติหน้าที่ตามมติของคณะมนตรีความมั่นคง
- ขอให้คณะมนตรีความมั่นคงทำบันทึกหลักฐานรายละเอียดการทำงานของคณะ
ปฏิบัติงานด้านการคว่ำบาตรและเผยแพร่ต่อประเทศสมาชิกอื่นๆ
- ขอให้มีการปฏิบัติตามมาตรา 50 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ในประเด็นเกี่ยวกับ
สิทธิของประเทศสมาชิกในการปรึกษาหารือกับคณะมนตรีความมั่นคงในกรณีที่
ประเทศเหล่านี้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานตามมาตรการป้องกันหรือแก้ไข
ปัญหาความขัดแย้งตามมติของคณะมนตรีความมั่นคง
- ขอให้มีการจัดอภิปรายแบบเฉพาะกิจก่อนที่คณะมนตรีความมั่นคงจะตัดสินใจ
ดำเนินการใดๆ
- ขอให้ใช้ *Arria Formula*³⁹ เป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการประชุม
ปรึกษาหารือในการทำงานระหว่างประเทศสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงและ
ประเทศสมาชิกอื่นๆในองค์การสหประชาชาติ
- ขอให้คณะมนตรีความมั่นคงกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจนในการแยกแยะระหว่าง
procedural matters และ substantive matters ตามที่กฎบัตรแห่งสหประชาชาติ
มาตราที่ 27(2) ได้กำหนดไว้
- ขอให้เชิญให้ประเทศสมาชิกอื่นๆในองค์การสหประชาชาติเข้ามามีส่วนร่วมในการ
อภิปรายหรือดำเนินงานขององค์กรย่อยต่างๆของคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งจัดตั้ง
ขึ้นตามมาตราที่ 29 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ
- ขอให้คณะมนตรีความมั่นคงขอคำปรึกษาจากศาลยุติธรรมระหว่างประเทศมากขึ้น
ตามที่กฎบัตรมาตรา 29 ได้ระบุไว้
- ขอให้คณะมนตรีความมั่นคงปรึกษาหารือกับองค์การระหว่างประเทศในระดับ
ภูมิภาคในระดับที่เหมาะสมในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการรักษาสันติภาพและความ

³⁹ เป็นกระบวนการทำงานที่เสนอโดย Diego Arria Salicetti อดีตทูตเวเนซุเอล่าประจำองค์การสหประชาชาติ ซึ่งเคยดำรงตำแหน่ง
ประธานคณะมนตรีความมั่นคงในปีค.ศ. 1992-1993 *Arria Formula* เป็นกระบวนการประชุมแบบไม่เป็นทางการซึ่งเปิดโอกาสให้
สมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงสามารถสอบถามข้อมูลจากบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เป็นการส่วนตัวได้

มันคงระหว่างประเทศตามที่ได้กำหนดไว้ในหมวด 8 ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ

อย่างไรก็ตามแม้ว่าคณะ Open – ended Working Group จะประสบความสำเร็จในการเสนอแนวทางตลอดจนผลักดันให้มีการปรับปรุงระบบการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคงให้สำเร็จนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993 เป็นต้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เอกสาร The Razali Plan ที่สามารถเสนอรูปแบบที่ชัดเจนที่สุดในการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง การปรับปรุงระบบการลงคะแนนเสียงและการกระบวนการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคงให้มีความชอบธรรม อย่างไรก็ตาม ข้อคิดของสมัชชาใหญ่เลขที่ A/RES/53/30 ลงวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 1998 ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญในการมีมติโดยส่วนใหญ่ของประเทศสมาชิกในการยอมรับแนวทางในการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคง และในการนี้ประเทศสมาชิกในสมัชชาใหญ่ได้ตัดสินใจลงมติไม่ยอมรับมติใดๆของคณะ Open – ended Working ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคง โดยปราศจากการลงคะแนนเสียงยอมรับจากประเทศสมาชิกอย่างน้อย 2 ใน 3 ของสมัชชาใหญ่⁴⁰

เมื่อนาย Kofi Annan เข้าดำรงตำแหน่งเลขาธิการองค์การสหประชาชาติต่อจากนาย Boutros Boutros-Ghali ในปี ค.ศ. 1997 นาย Kofi Annan ได้ประกาศในสุนทรพจน์เมื่อตอนเข้ารับตำแหน่งเลขาธิการสหประชาชาติว่าจะดำเนินการปฏิรูปองค์การสหประชาชาติในทุกระดับ (The Quiet Revolution) นาย Kofi Annan ดำเนินการรวมหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีกระจัดกระจายอยู่หลายหน่วยงานในองค์การสหประชาชาติให้กลายเป็นหน่วยงานใหญ่หน่วยงานเดียวคือ Department for Economic and Social Affairs นอกจากนี้ ยังหาแนวทางที่จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในสำนักงานเลขาธิการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการในองค์กรต่างๆให้มีประสิทธิภาพ จัดตั้ง Senior Management Group เพื่อเป็นตัวกลางช่วยให้การประสานงานระหว่างองค์กรย่อยขององค์การสหประชาชาติสามารถประสานงานกันได้ดียิ่งขึ้น⁴¹ ตลอดจนจัดระเบียบองค์กรต่างๆ ในสหประชาชาติออกเป็น 4 กลุ่ม อันได้แก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านเศรษฐกิจและสังคม หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านสิทธิมนุษยชน และหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการพัฒนา⁴²

⁴⁰ General Assembly, Question on Equitable Representation on and Increase in the Membership of the Security Council and Related Matters[Online], 1998, Available From:

<http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N98/776/53/PDF/N9877653.pdf?OpenElement>[2006, August 19]

⁴¹ Global Policy Forum, UN Reform Chronology: 1992 - Present[Online], 2006, Available from: <http://www.globalpolicy.org/reform/intro/chronogy.htm>[2006, March 17]

⁴² United Nations, Reform at the United Nations by the Secretary General a Chronology[Online], 1996, Available from: <http://www.un.org/reform/chronology.html>[2006, January 25]

ในวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 1997 นาย Kofi Annan จัดตั้งคณะกรรมการ Executive Coordinator for Reform นำโดยนาย Maurice Strong เพื่อศึกษาหาแนวทางที่สามารถปฏิบัติได้จริงในการปฏิรูปองค์การสหประชาชาติ ซึ่งภายหลังจากการศึกษาข้อมูลเป็นเวลา 6 เดือน คณะกรรมการ Executive Coordinator for Reform เสนอแนะแนวทางปรับปรุงวิธีการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในเอกสาร Renewing the United Nations: A Programme for Reform โดยเสนอให้คณะมนตรีความมั่นคงกับสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติประสานงานกันในการวางมาตรการซึ่งใช้ในตรวจสอบการเกิดขึ้นตลอดจนกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหายุ่งยากต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วทันต่อปัญหาที่เกิดขึ้นมากกว่าเดิม ขอให้สมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับประเทศสมาชิกไม่ถาวรให้มากขึ้น เปิดโอกาสให้ประเทศที่ให้การสนับสนุนกองกำลังรักษาสันติภาพและประเทศอื่นๆ ที่สนใจในประเด็นเรื่องการรักษาสันติภาพและการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งมีส่วนร่วมในการปรึกษาปัญหาด้านการรักษาสันติภาพกับประเทศสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงให้มากขึ้น ในการจัดตั้งกองกำลังรักษาสันติภาพระหว่างประเทศของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ คณะกรรมการเสนอให้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติและรัฐบาลของประเทศผู้รับ กำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจนในการปฏิบัติงานของกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติในประเทศของตน นอกจากนี้ คณะกรรมการยังขอให้ประเทศสมาชิกจ่ายเงินสนับสนุนงบประมาณในการทำงานเพื่อรักษาสันติภาพของคณะมนตรีความมั่นคงให้ครบถ้วนและตรงเวลา ทั้งนี้เพื่อขจัดปัญหาความด้อยประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศอันเนื่องมาจากปัญหาข้อจำกัดด้านงบประมาณ⁴³

ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการขยายจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง เอกสาร Renewing the United Nations: A Programme for Reform กล่าวแต่เพียงว่า การเพิ่มจำนวนสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงสามารถสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือกันของประเทศสมาชิกทุกประเทศ หากประเทศสมาชิกสามารถตกลงกันได้ ในจำนวนและรูปแบบในการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงและร่วมมือกันทำให้ประสบความสำเร็จ ความสำเร็จในการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงก็จะช่วยส่งเสริมให้การแก้ไขปัญหาอื่นๆ ขององค์การสหประชาชาติก้าวหน้าขึ้น มิได้เสนอข้อแนะนำที่ชัดเจนในการด้านรูปแบบและจำนวนของสมาชิกใหม่ในคณะมนตรีความมั่นคงตลอดจนมิได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องสิทธิยับยั้งของสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคง⁴⁴

⁴³ United Nations, Renewing the United Nations: A Programme for Reform[Online], 1997, Available from: <http://www.un.org/reform/pdfs/1997%20renewing%20the%20un-prog%20for%20reform.pdf>[2006, August 1]

⁴⁴ Ibid.

ในปีค.ศ. 1999 คณะมนตรีความมั่นคงตัดสินใจที่จะจัดการประชุมให้มีลักษณะเปิดมากขึ้น วางหลักเกณฑ์ในการประชุมนั้นให้มีลักษณะยืดหยุ่นมากขึ้น และมีการจัดการประชุมร่วมกัน ระหว่างองค์การระหว่างประเทศที่ไม่ใช่รัฐบาล⁴⁵

ในปีค.ศ. 2000 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้จัดตั้ง Working Group on Sanctions โดยมีหน้าที่ศึกษาและวางแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการในการแทรกแซงเพื่อ แก้ไขปัญหาความขัดแย้งหรือภัยคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ถึงแม้ว่า แนวทางในการแทรกแซงซึ่งเสนอ โดย Working Group on Sanctions จะถูกคัดค้านไม่ให้ออกเป็น ข้อมติ เนื่องจากสหรัฐอเมริกาและฝรั่งเศสมีความเห็นขัดแย้งกัน แนวทางในการแทรกแซงของ Working Group on Sanctions ได้รับการยอมรับแบบไม่เป็นทางการในฐานะบรรทัดฐานในการ แก้ไขปัญหาการใช้การแทรกแซงเป็นเครื่องมือในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศ ขององค์การสหประชาชาติ⁴⁶

วันที่ 6-8 กันยายน ค.ศ. 2000 ในการประชุม Millennium Summit ซึ่งจัดขึ้น ณ สำนักงาน ใหญ่ขององค์การสหประชาชาติ หัวหน้ารัฐบาลของประเทศสมาชิก 147 ประเทศ และตัวแทนจาก ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติจำนวน 191 ประเทศในขณะนั้นลงนามยอมรับเอกสาร United Nations Millennium Declaration ซึ่งนับได้ว่าเป็นเอกสารสำคัญที่เสนอแนวทางที่ชัดเจนใน การปรับปรุงองค์การสหประชาชาติในระดับต่างๆเพื่อให้สามารถรับมือกับปัญหาของประชาคม ระหว่างประเทศในศตวรรษที่ 21 ในเอกสาร United Nations Millennium Declaration เลขานุการ สหประชาชาติกล่าวถึงประเด็นด้านการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงว่าคณะมนตรีความมั่นคง จำต้องปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพและมีความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่มากขึ้นกว่า ที่เคยเป็นมา ดังนั้น ขอให้ประเทศสมาชิกทั้งหมดขององค์การสหประชาชาติร่วมกันแสวงหาวิธีการ ที่จะช่วยให้คณะมนตรีความมั่นคงสามารถปรับปรุงการทำงานขององค์กร โดยเร็วที่สุด⁴⁷

วันที่ 9 กันยายน ค.ศ. 2002 นาย Kofi Annan เผยแพร่เอกสาร Strength of the United Nations: an Agenda for Further Change ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญลำดับที่ 2 ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิรูปคณะ

⁴⁵ Global Policy Forum, UN Reform Chronology: 1992 - Present[Online], 2006, Available from: <http://www.globalpolicy.org/reform/intro/chronogy.htm> [2006, March 17]

⁴⁶ Ibid.

⁴⁷ United Nations, We the Peoples: the Role of the United Nations in the 21st Century[Online], 2000, Available from: <http://www.un.org/millennium/sg/report/full.htm> [2006, March 7]

มนตรีความมั่นคง⁴⁸ เอกสารฉบับนี้กล่าวถึงคณะ Open-ended Working Group ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติเพื่อทำหน้าที่ในการศึกษาแนวทางในการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ซึ่งคณะทำงานดังกล่าวได้ปฏิบัติหน้าที่มาเป็นเวลาเกือบศตวรรษ อย่างไรก็ตาม ข้อยุติในรูปแบบการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงยังคงไม่เกิดขึ้น แม้ว่าประเทศต่างๆจะมีความเห็นตรงกันว่าจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงในขณะนี้ไม่เป็นตัวแทนของประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติมากพอ ความบกพร่องในความน่าเชื่อถือของคณะมนตรีความมั่นคงแม้จะก่อตัวขึ้นอย่างช้าๆแต่ได้บ่อนทำลายความชอบธรรมในการสั่งการต่างๆของคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งสุดท้ายได้ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศของคณะมนตรีความมั่นคง ดังนั้น การปฏิรูปองค์การสหประชาชาติจึงไม่สมบูรณ์ได้เลขาธิการไม่มีการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคง ในขณะเดียวกันความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงนั้น ไม่ได้มาจากมติที่ได้รับการสนับสนุน โดยองค์กรที่ประกอบไปด้วยสมาชิกที่เป็นตัวแทนของประเทศสมาชิกในสัดส่วนที่เหมาะสมเท่านั้น แต่ความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่นั้นยังคงมาจากความสามารถในการตัดสินใจกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาที่รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์และความปรารถนาอย่างเต็มเปี่ยมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังนั้น การปฏิรูปที่เน้นแต่การเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อให้เป็นตัวแทนในการรักษาผลประโยชน์ของประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติอย่างเดียวนั้น ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงที่สมบูรณ์แบบ แต่จะต้องปฏิรูปประสิทธิภาพในการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคงด้วย⁴⁹

คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ปรับปรุงการทำงานขององค์การมาโดยตลอดในช่วงระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยการสนับสนุนอย่างเต็มที่ของคณะ Open-ended Working Group ที่ได้สมัชชาใหญ่จัดตั้งขึ้น คณะมนตรีความมั่นคงมีการดำเนินงานที่โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ให้โอกาสที่เปิดกว้างขึ้นกับประเทศสมาชิกในการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของคณะมนตรีความมั่นคง จำนวนการจัดประชุมซึ่งให้ประเทศซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงเข้าร่วมประชุมด้วยนั้นมีเพิ่มมากขึ้น มีการสรุปรายงานการประชุมของคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อเผยแพร่แก่ประเทศสมาชิกในวงกว้างมากขึ้น และมีการปรับปรุงการเตรียมการเพื่อให้คำปรึกษากับประเทศที่ให้การสนับสนุนด้านกองกำลังในการรักษาสันติภาพมากขึ้น⁵⁰

⁴⁸ United Nations, *Reform at the United Nations by the Secretary General a Chronology*[Online], 1996, Available from: <http://www.un.org/reform/chronology.html>[2006, January 25]

⁴⁹ United Nations, *Strength of the United Nations: an Agenda for Further Change*[Online], 2002, Available from: <http://www.un.org/reform/pdfs/2002%20strengthen%20the%20un-%20an%20agenda.pdf>[2006, July 2]

⁵⁰ Ibid.

การป้องกันและการแก้ไขความขัดแย้งในระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการสร้างสันติภาพอย่างถาวรนั้นสามารถก่อให้เกิดขึ้นได้โดยความร่วมมือกันระหว่างองค์กรต่างๆขององค์การสหประชาชาติ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติจะต้องร่วมมือกันสมาชิกใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติ และคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมเมื่อจำเป็น ในทางกลับกันสมาชิกใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติ และคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมจะต้องปรับปรุงระบบการทำงานขององค์กรเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนในสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเช่นกัน⁵¹

ในวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 2003 สหรัฐอเมริกาและพันธมิตรได้โจมตีอิรักโดยละเมิดต่อบทบัญญัติของคณะมนตรีความมั่นคง รัฐบาลของประเทศต่างๆ เจ้าหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ และประชาสังคมทั่วโลกแสดงความผิดหวังต่อความไร้ประสิทธิภาพขององค์การสหประชาชาติในการป้องกันการเกิดขึ้นของสงครามอิรักในครั้งนี้ ทั้งยังแสดงความสงสัยต่ออนาคตขององค์การสหประชาชาติ นาย Kofi Annan เลขาธิการใหญ่ กล่าวสุนทรพจน์ในพิธีเปิดการประชุมสมัชชาใหญ่ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2003 เรียกร้องให้ประเทศสมาชิกร่วมกันปฏิรูปองค์การสหประชาชาติเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการปฏิบัติงานให้กับองค์กร⁵²

นาย Kofi Annan เลขาธิการสหประชาชาติได้จัดตั้งคณะ High-level Panel on Threats, Challenges and Change ขึ้นในวันที่ 23 กันยายน ค.ศ. 2003 เพื่อศึกษาถึงสิ่งที่ทำลายต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ เพื่อศึกษาถึงหนทางที่จะก่อให้เกิดการกระทำร่วมกันระหว่างรัฐสมาชิก ในการจัดการต่อปัญหาที่ทำลายต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อศึกษาอำนาจหน้าที่ขององค์กรหลักแห่งองค์การสหประชาชาติและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรหลักทั้ง 6 องค์กร และเพื่อหาแนวทางในการปฏิรูปการทำงานขององค์การสหประชาชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น⁵³

⁵¹ Ibid.

⁵² Global Policy Forum, *UN Reform Chronology: 1992 - Present*[Online], 2006, Available from: <http://www.globalpolicy.org/reform/intro/chronogy.htm> [2006, March 17]

⁵³ United Nations, *The Secretary – General Address to the General Assembly*[Online], 2003, Available from: <http://www.un.org/webcast/ga/58/statements/sg2eng030923> [2006, February 21]

คณะ High-level Panel on Threats, Challenges and Change ได้เสนอแนวทางในการปฏิรูปองค์การสหประชาชาติในทุกระดับรวมทั้งการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคง ทั้งในด้านการเพิ่มจำนวนสมาชิก การใช้สิทธิยับยั้งและกระบวนการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคง ในรายงานชื่อ A More Secure World: Our Shared Responsibility ต่อนาย Kofi Annan ในวันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 2004